

Grzegorz Szyniec

Powidzko. Kalendarium historyczne

Lasowice Wielkie 2021
Publikacja hobbystyczna

- Powidzko** to wieś na Śląsku, w Kotlinie Żmigrodzkiej, nad Sąsiecznicą, w Polsce, w województwie dolnośląskim, w powiecie trzebnickim, w gminie Żmigród.
- 1218** – w rejestrze danin na rzecz klasztoru katolickiego w Trzebnicy wzmiankowano Powidzko pod nazwą Powick; Powidzko leżało w Księstwie Śląskim (Wrocławskim), którego władcą był książę Henryk I (Brodaty) śląski (wrocławski);
- 1223** – wzmiankowano Powidzko pod nazwą Pouildsco; władca Powidzka kasztelan lubuski Przybysław (Gosławic) przekazał Powidzko synowi Tomaszowi I – późniejszemu biskupowi katolickiemu we Wrocławiu; część naukowców zakwestionowała autentyczność tego dokumentu;
- 1238** – władcą Księstwa Śląskiego (Wrocławskiego) został książę Henryk II (Pobożny) śląski (wrocławski);
- 1241** – władcą Księstwa Śląskiego (Wrocławskiego) został książę Bolesław II (Rogatka) śląski (wrocławski), możliwe, że początkowo pod regencją matki Anny Przemyślidki;
- 1245** – wzmiankowano Powidzko pod nazwą Povidsko; potwierdzono, że władcą Powidzka jest biskup katolicki we Wrocławiu Tomasz I;
- 1247** – współwładcą Księstwa Śląskiego (Wrocławskiego) został książę Henryk III (Biały) śląski (wrocławski);
- 1248** – wyeliminowano księcia Bolesława II (Rogatkę) śląskiego (wrocławskiego); współwładcami Księstwa Śląskiego (Wrocławskiego) zostali książęta Henryk III (Biały) śląski (wrocławski) i Władysław (Henrykowic) śląski (wrocławski);
- 1266** – władcą Księstwa Śląskiego (Wrocławskiego) został książę Henryk IV (Prawy) śląski (wrocławski), do 1270 – pod regencją księcia Władysława (Henrykowica) śląskiego (wrocławskiego), dalej do 1273 – króla Czech Přemysla Otakara II;
- 1268** – wzmiankowano Powidzko pod nazwą Povidsco; potwierdzono, że władcą Powidzka jest biskup katolicki we Wrocławiu Tomasz I (tuż przed śmiercią);
- 1277** – tymczasowo zarządzał Księstwem Śląskim (Wrocławskim) król Czech Přemysl Otakar II;
- 1290** – władcą Księstwa Śląskiego (Wrocławskiego) został książę Henryk III głogowski; po konflikcie z księciem Henrykiem V (Brzuchatym) śląskim (wrocławskim) ostatecznie objęto Powidzko granicami Księstwa Głogowskiego, pod władzą pierwszego z wymienionych;
- 1301** – wzmiankowano Powidzko pod nazwą Povich;
- 1309** – współwładcami Księstwa Głogowskiego zostali książęta Bolesław oleśnicki, Henryk IV (Wierny) głogowski, Jan ścinawski, Konrad I oleśnicki (namysłowski) i Przemko II głogowski – wśród nich małoletni pod regencją matki Matyldy brunszwickiej;
- 1311** – wzmiankowano Powidzko pod nazwą Powiczsco; w dokumencie występuje Patschcone z Powidzka;
- 1312** – w wyniku podziału Księstwa Głogowskiego objęto Powidzko granicami nowo utworzonego Księstwa Oleśnickiego, pod władzą książąt Bolesława oleśnickiego i Konrada I oleśnickiego (namysłowskiego);

- 1312/1313** – samodzielnym władcą okrojonego Księstwa Oleśnickiego został książę Bolesław oleśnicki;
- 1320/1321** – władcą Księstwa Oleśnickiego został książę Konrad I oleśnicki (namysłowski);
- 1322** – wzmiankowano Powidzko pod nazwą Pondssho; książę Konrad I oleśnicki (namysłowski) zastawił część Księstwa Oleśnickiego z Powidzkim u władcy Księstwa Śląskiego (Wrocławskiego) księcia Henryka VI (Dobrego) śląskiego (wrocławskiego);
- 1323** – zakończono ww. zastaw;
- 1329** – wzmiankowano Powidzko pod nazwą Powidsco; poprzez osobę proboszcza wzmiankowano parafię katolicką i kościół katolicki w Powidzku; książę Konrad I oleśnicki (namysłowski) złożył hołd lenny królowi Czech Janowi Lucemburskiemu, tym samym Księstwo Oleśnickie, obejmujące Powidzko, zostało częścią Czech, w Cesarstwie;
- 1366** – władcą Księstwa Oleśnickiego został książę Konrad II (Siwy) oleśnicki;
- koniec XIV w.** – proboszczowie parafii katolickiej w Powidzku bezskutecznie sędzili się o daninę z Sani;
- 1403** – władcą Księstwa Oleśnickiego został książę Konrad III (Stary) oleśnicki;
- 1410** – wzmiankowano gospodę i cmentarz katolicki (przy kościele katolickim) w Powidzku;
- 1412** – współwładcami Księstwa Oleśnickiego zostali książęta Konrad IV (Starszy) oleśnicki – do 1416, Konrad V (Kącki) oleśnicki, Konrad VI (Dziekan) oleśnicki – do 1416, Konrad VII (Biały) oleśnicki – do 1416 i 1421 – 1450 oraz Konrad VIII (Młody) oleśnicki – do 1427;
- 1414** – wzmiankowano Powidzko pod nazwą Powidska; daninę płacono dotąd na rzecz katedry katolickiej we Wrocławiu (wikariusza, dziekana), a odtąd na rzecz kolegiaty katolickiej w Otmuchowie; władcą Powidzka był (został?) Henryk Kopasky;
- 1424** – władca Powidzka Michał Kopasky (być może syn Henryka Kopasky'ego) podzielił Powidzko pomiędzy synów;
- 1428** – udział w daninie (procencie) z Powidzka kupiła Jadwiga Suchalke von Ludwigsdorf;
- 1450** – współwładcami Księstwa Oleśnickiego zostali książęta Konrad IX (Czarny) oleśnicki i Konrad X (Biały Młodszy) oleśnicki – do 1452 i od 1471;
- 1469** – władca Księstwa Oleśnickiego książę Konrad IX (Czarny) oleśnicki złożył hołd lenny królowi Węgier i antykrólowi Czech Hunyadiowi Mátyásowi, tym samym Księstwo Oleśnickie, obejmujące Powidzko, znalazło się w części Czech podporządkowanej Węgrom;
- 1475** – Powidzko zostało składnikiem majątku książęcego;
- 1490** – po śmierci ww. króla Węgier Księstwo Oleśnickie, obejmujące Powidzko, wróciło pod panowanie Czech, w Cesarstwie;
- 1492** – na księciu Konradzie X (Białym Młodszym) oleśnickim wygasła linia książąt oleśnickich zapoczątkowana przez księcia Konrada I oleśnickiego (namysłowskiego); król Czech Władysław II Jagiellończyk w opróżnionym Księstwie Oleśnickim nadał okręg Żmigrodu z Powidzkim Zygmuntovi III von Kurzbach;
- 1512** – ww. król Czech podniósł okręg Żmigrodu z Powidzkim do rangi Wolnego Państwa

Stanowego Żmigród (stanu wyższego);

1513 – władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Henryk I von Kurzbach;

1526 – Czechy zostały częścią monarchii Habsburgów, w Cesarstwie;

1533 – władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Wilhelm von Kurzbach, zapewne początkowo pod regencją matki Anny von Eulenburg; ów wdał się w spory graniczne z Polską, utrzymywał własne wojsko (około 100 kawalerzystów i 400 piechurów), przez co popadł w długi;

1563 – w dobie reformacji przekształcono kościół w Powidzku z katolickiego w ewangelicki; oznacza to, że Wilhelm von Kurzbach dokonał konwersji (zmiany wyznania);

1569 – władcą zadłużonego Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Henryk III von Kurzbach;

1579 – wzmiankowano Powidzko pod nazwą Powitzko;

1592 – drogą kupna za cenę 195.000 talarów władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Adam Schaffgotsch von Kynast-Greiffenstein-Trachenberg; był gorliwym ewangelikiem, ufundował nowy kościół ewangelicki w Żmigrodzie;

1601 – władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Kaspar I Schaffgotsch von Kynast-Greiffenstein-Trachenberg;

1614 – władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Hans Ulrich Schaffgotsch von Kynast-Greiffenstein-Trachenberg – późniejszy generał cesarski, uczestnik wojny trzydziestoletniej po stronie katolików;

1619 - 1620 – Czechy pozostawały poza monarchią Habsburgów;

1630 – zmarł w Powidzku, wraz z trojgiem dzieci, Jeremiasz Roter – diakon ewangelicki, nauczyciel, autor podręcznika Schlüssel zur Polnifchen und Teutfchen Sprache [...] Klucz do Polskiego y Niemieckiego Jezyka [...];

1634 – Hans Ulrich Schaffgotsch von Kynast-Greiffenstein-Trachenberg zdradził cesarza, przez co Wolne Państwo Stanowe Żmigród skonfiskowano na rzecz kamery cesarskiej;

1635 – ww. zdrajcę stracono;

1641 – drogą nadania od cesarza Ferdinanda II Habsburga, w formie rekompensaty za udział w finansowaniu wojny trzydziestoletniej, władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Melchior von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg – marszałek polny, naczelny wódz cesarski, uczestnik wojny trzydziestoletniej po stronie katolików; w 1647 ów zamieszkał w drewnianym dworze w Powidzku;

1654 – na fali kontrreformacji przekształcono siłą kościół w Powidzku z ewangelickiego w katolicki;

1658 – zmarł bezdzietnie w Powidzku Melchior von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg; współwładcami Wolnego Państwa Stanowego Żmigród zostało rodzeństwo zmarłego – Hermann von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg i Lucie von Hatzfeld-Gleichen; w nieznanym czasie odsłonięto w Powidzku pomnik Melchiora von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg, w formie głazu narzutowego i medalionu z popiersiem postaci;

1664 – wybudowano przytułek w Powidzku;

- 1671** – zmarła Lucie von Hatzfeld-Gleichen; roszczenie o udział w Wolnym Państwie Stanowym Żmigród zgłosili z jednej strony brat i bratankowie zmarłej – Hermann von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg oraz synowie Franz von Hatzfeldt-Gleichen, Heinrich von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg i Sebastian von Hatzfeldt-Gleichen, z drugiej strony mąż i syn zmarłej – odpowiednio Bertram von Nesselrode-Reichenstein i Franz von Nesselrode-Reichenstein-Trachenberg; na mocy wyroku sądu podzielono Wolne Państwo Stanowe Żmigród w ten sposób, że Hermann von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg (i synowie) został władcą części obejmującej Żmigród i okolice, zaś Bertram von Nesselrode-Reichenstein został władcą części obejmującej Prusice i okolice, w tym Powidzko; podział nie satysfakcjonował stron, więc spór trwał dalej;
- 1677** – spadkobiercą udziału zmarłego Hermanna von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg został Heinrich von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg;
- 1678** – spadkobiercą udziału zmarłego Bertrama von Nesselrode-Reichenstein został Franz von Nesselrode-Reichenstein-Trachenberg;
- 1680** – przed sądem w Speyer i śląskim trybunałem książęcym ostatecznie rozstrzygnięto spór o Wolne Państwo Stanowe Żmigród; zasadniczy podział nie zmienił się; Franz von Nesselrode-Reichenstein-Trachenberg osadził swojego rządcę w Powidzku;
- 1683** – władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród w części obejmującej Żmigród i okolice został Franz von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg, do 1700 – pod regencją matki Kathariny Elisabethy von Schönborn;
- 1685** – Katharina Elisabeth von Schönborn odkupiła udział Franza von Nesselrode-Reichenstein-Trachenberg, zadłużając się na wiele lat, dzięki czemu jednak Franz von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg mógł cieszyć się przywilejem samodzielnego władania zjednoczonym Wolnym Państwem Stanowym Żmigród;
- 1725** – ze względu na zły stan techniczny rozebrano stary i wybudowano nowy, drewniany kościół katolicki w Powidzku;
- 1735** – urodził się w Powidzku Karl Christoph von Hoffmann – tajny radca pruski, kanclerz Uniwersytetu w Halle, wielce zasłużony dla rozwoju uczelni;
- 1738** – władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Franz Adrian książę von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg; państwo obejmowało 2 miasta – Żmigród i Prusice, 40 wsi oraz 29 folwarków;
- 1741** – Wolne Państwo Stanowe Żmigród, obejmujące Powidzko, objęto zbrojnie granicami pruskiej prowincji śląskiej, w zarządzie generalnego polowo-wojennego komisariatu we Wrocławiu; stany Dolnego Śląska złożyły hołd królowi w Prusach Friedrichowi II von Hohenzollern;
- 1742** – na mocy traktatów pokojowych zawartych we Wrocławiu i Berlinie, pomiędzy cesarową Marią Theresią von Habsburg a królem w Prusach Friedrichem II von Hohenzollern, Wolne Państwo Stanowe Żmigród, obejmujące Powidzko, zostało częścią Prus, w Cesarstwie; zarząd w tej części prowincji śląskiej przejęła kamera wojenno-dominialna w Głogowie; rozpoczęło się sukcesywne ograniczanie praw władców wolnych państw stanowych na rzecz administracji państwowej; przywrócono wolność wyznania; ewangelicy ze Żmigrodu i okolic, w tym z Powidzka, uzyskali nowo wybudowany kościół

w Żmigrodzie;

1743 – opis Powidzka z katastru, przytoczony przez A. Meitzena: „Wieś Powidzko [oryg. Powizko] w parafii żmigrodzkiej, proboszcz katolicki ma z tej wsi 19 szefli owsa i 6 mendli jaj. Stołowego dostaje od każdego wolnego chłopa i gospodarza 1 srebrny grosz, to jest razem 1 talar 12 srebrnych groszy. Na Nowy Rok i Wielkanoc poddani dają pieniądze jak chcą i w rzeczywistości może to wynieść 2 talary wiktualiów rocznie. Ale ci poddani, którzy mają serce protestanckie, trzymają się kościoła ewangelickiego w Pawłowie Trzebnickim. Organista katolicki w Powidzku pobiera z każdego łana 1 snop pszenicy i 1 snop żyta; więc w sumie 70 snopów zboża, w przeciwnym razie ta sama osoba ma dać jakikolwiek dar noworoczny i wielkanocny. Nie ma tu właściwego nauczyciela, ale dzieci są uczone przez jednego gospodarza, który nie ma nic szczególnego, za to podnosi chesne w zależności od liczby dzieci.”; podzielono prowincję śląską na powiaty; Wolne Państwo Stanowe Żmigród, obejmujące Powidzko, znalazło się w powiecie milicko-żmigrodzkim; odtąd pełna ścieżka podziału administracyjno-terytorialnego wyglądała jak niżej (dalej aktualizowana na bieżąco):

Cesarstwo → Prusy → prowincja śląska → kamera wojenno-dominialna w Głogowie → powiat milicko-żmigrodzki / Wolne Państwo Stanowe Żmigród → Powidzko

1747 – otwarto cmentarz ewangelicki w Powidzku;

1779 – władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Franz Friedrich Kajetan książę von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg, początkowo pod regencją matki Bernhardiny von Schönborn, dalej do osiągnięcia pełnoletności pod regencją nieznaney osoby;

1787 – opis Powidzka F.A. Zimmermanna: „Powidzko [oryg. Powizko] – dominium książęce, w którym znajduje się 1 kościół [katolicki], 1 plebania [katolicka], 1 szkoła [katolicka], 1 pański folwark, 14 kmieci, 17 zagrodników, 12 chałupników, 2 domy wspólne, 3 inne domy; łącznie 51 gospodarstw domowych i 383 mieszkańców.”; rozebrano drewniany kościół katolicki w Powidzku;

1788 – wybudowano kościół katolicki w Powidzku w obecnym kształcie, w stylu barokowym, z elementami klasycyzmu; prace wykończeniowe trwały do 1791; w obiekt wmurowano zawierające całopostaciową sylwetę rycerza epitafium Adama von Rogosowsky – uczestnika wojny trzydziestoletniej po stronie katolików;

1794 – na Franzu Friedrichu Kajetanie wygasła linia von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg; na mocy testamentu władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Erwein Schönborn-Wiesentheid; rozpoczął się spór o sukcesję;

około 1796 – wybudowano organy zainstalowane w kościele katolickim w Powidzku;

1797 – wybudowano bramę zamykającą plac kościoła katolickiego w Powidzku;

1802 – na mocy ugody sądowej władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Franz Ludwig książę von Hatzfeldt-Schönstein-Trachenberg, jednakże za cenę zaspokojenia roszczenia linii von Hatzfeldt-Wildenburg-Weisweiler, co ostatecznie nastąpiło w 1868;

1806 – zakończyło byt Cesarstwo;

Prusy → prowincja śląska → kamera wojenno-dominialna w Głogowie → powiat milicko-żmigrodzki / Wolne Państwo Stanowe Żmigród → Powidzko

1809 – przeniesiono kamerę wojenno-dominialną z Głogowa do Legnicy, po czym przekształcono ją w rejencję legnicką;

Prusy → prowincja śląska → rejencja legnicka → powiat milicko-żmigrodzki / Wolne Państwo Stanowe Żmigród → Powidzko

1810 – wybuchł duży pożar w Powidzku;

1816 – powiat milicko-żmigrodzki wyłączono z rejencji legnickiej i jako powiat milicki włączono do rejencji wrocławskiej; wybuchł duży pożar w Powidzku;

Prusy → prowincja śląska → rejencja wrocławska → powiat milicki / Wolne Państwo Stanowe Żmigród → Powidzko

1817 – wybuchł duży pożar w Powidzku; wybudowano nową plebanię kościoła katolickiego w Powidzku;

1823 – Powidzko liczyło 434 mieszkańców;

1827 – władcą Wolnego Państwa Stanowego Żmigród został Hermann I książę von Hatzfeldt-Schönstein-Trachenberg;

1830 – opis Powidzka J.G. Knie'ego: „Powidzko [oryg. Powitzko], wieś, rejencja wrocławska, wyższy sąd krajowy Wrocław, powiat milicki, 3,1/2 mili na zachodni południowy zachód [od Milicza], poczta Prusice; książę von Hatzfeldt; sąd książęcy Żmigród. 49 domów, 1 dwór pański, 1 wolne gospodarstwo, 1 folwark, w tym 1 na zewnątrz [?], 480 mieszkańców, w tym 98 ewangelików; 1 Kościół Matka katolicki, dekanat żmigrodzki, obecnie parafia dekanalna; 1 szkoła katolicka, 1 nauczyciel, patronuje obydwu Wolne Państwo Stanowe Żmigród; parafialny kościół ewangelicki Żmigród. 2 młyny wiatrowe, 2 olejarnie, 1 dom wdów, 1 sierociniec.“

1843/1844 – odkryto pokład węgla brunatnego w Powidzku; brak informacji o eksploatacji;

1845 – opis Powidzka J.G. Knie'ego: „Powidzko [oryg. Powitzko], [...] wieś, rejencja wrocławska, wyższy sąd krajowy Wrocław, powiat milicki, 3,1/6–3,3/4 mili na zachodni południowy zachód [od Milicza], poczta Żmigród; władca książę von Hatzfeldt-Schönstein-Trachenberg, nadprezydent prowincji śląskiej. Sąd książęcy Żmigród, również kryminalny. 48 domów, 1 dwór, 1 folwark, 1 wolne gospodarstwo, 1 dom wdów, 473 mieszkańców, w tym 74 ewangelików; kościół ewangelicki Żmigród; 1 parafialny kościół katolicki, dekanat żmigrodzki, patron książę, młyn wiatrowy, parafia [katolicka] obejmuje: Bukołowo z Gołą i Gąskami, Dobrosławice, Książęcą Wieś, Kaszyce Milickie, Kanclerzowice, Kaszyce Wielkie, Łażnicę, Osiek, Osiek Mały z Jamnikiem, Przedkowice, Sanie, Sieczków; z powiatu trzebnickiego Domanowice i Pawłów Trzebnicki. Przy kościele parafialnym jest 1 kapłan, budynki są przedmiotem sporu ze skarbem publicznym; 1 szkoła katolicka, 1 nauczyciel, kolator książę; do szkoły uczęszczają z Dobrosławice, Przedkowic i Sani, inspekcja Żmigród. 2 młyny wiatrowe, 5 płócienników (tapicerów?), 6 innych rzemieślników, 1 kramarz. 670 owiec merynosów, 198 młodych.“

1847 – opis Powidzka O.L. Goedsche'ego: „Powidzko [oryg. Powitzko] [...] leży 1 małą milę na południowy-wschód od Żmigrodu na najważniejszym wzgórzu w okolicy, liczy 478 mieszkańców, w tym 72 ewangelików, ma 1 folwark książęcy z owczarnią, 1 okazały, stary, drewniany dwór, w którym zmarł marszałek polny Melchior von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg, po podziale Wolnego Państwa Stanowego Żmigród mieszkała w nim rodzina von Nesselrode-Reichenstein[-Trachenberg]; 1 rządówka, 1 masywny kościół katolicki wraz z podobnymi plebanią i szkołą oraz inne, niewielkie dobra, do których należą 1 karczma, 1 stary przytułek, 1 wolne gospodarstwo, 13 kmieci, 3 zagrodników, 20 chałupników, 102 stodoły i szopy, 2 młyny wiatrowe, oprócz budynków mieszkalnych i kilku innych rzemieślniczych (usługowych); 43 konie, 162 szt. młodego bydła. Można przyjąć, że plon wynosi 5–6 ziaren. Dawny, wciąż ogrodzony ogród książęcy jest obecnie wykorzystywany głównie jako pole. Parafia katolicka obejmuje Powidzko, Bukołowo, Gołą, Gąski, Dobrosławice, Książęcą Wieś, Przedkowice, Kaszyce Wielkie, Kaszyce Milickie, Kanclerzowice, Łaźnicę, Osiek, Osiek Mały, Jamnik, Sieczków, Sanie, dawniej też Rudę Żmigrodzką, jak i z powiatu trzebnickiego Domanowice i Pawłów Trzebnicki. W szkole katolickiej są zatrudnieni 1 organista i 1 nauczyciel pomocniczy, uczęszczają do niej również dzieci z Dobrosławic, Przedkowic i Sani.”; dzieci ewangelików z Powidzka należały do szkoły ewangelickiej w Osieku, jednak uczęszczały do szkoły katolickiej w Powidzku; wybudowano kaplicę ewangelicką w Powidzku, której budowniczym był Julius Hermann Prusse;

1848 – na fali Wiosny Ludów król Prus Friedrich Wilhelm IV von Hohenzollern nadał konstytucję Prus, następnie nową – w 1850; w szczególności ostatecznie zniesiono poddaństwo, tym samym zakończyły byt wolne państwa stanowe; utworzono okręg policyjny w Powidzku; podzielono Powidzko na gminę jednostkową równoznaczną wsi i obszar dworski – stanowiący część żmigrodzkiego dominium książęcego; Powidzko liczyło 473 mieszkańców, w tym 74 ewangelików;

Prusy → prowincja śląska → rejencja wrocławska → powiat milicki → okręg policyjny Powidzko → Powidzko (gmina = wieś) / Powidzko (obszar dworski)

połowa XIX w. – otwarto nowy cmentarz katolicki w Powidzku;

1864 – wieś i obszar dworski Powidzko liczyły razem 567 mieszkańców;

1865 – wybudowano figurę św. Jana Nepomucena w Powidzku;

1871 – Prusy zostały częścią zjednoczonych Niemiec, czyli Cesarstwa Niemieckiego;

Cesarstwo Niemieckie → Prusy → prowincja śląska → rejencja wrocławska → powiat milicki → okręg policyjny Powidzko → Powidzko (gmina = wieś) / Powidzko (obszar dworski)

1874 – właścicielem żmigrodzkiego dominium książęcego został Hermann II książę von Hatzfeldt-Trachenberg – późniejszy nadprezydent prowincji śląskiej; okręgi policyjne zastąpiono okręgami urzędowymi; utworzono okręg urzędowy Powidzko, który objął gminy Borzęcin, Dobrosławice, Grądzik, Kanclerzowice, Kaszyce Milickie, Kaszyce Wielkie, Łaźnica, Powidzko, Przedkowice i Sanie oraz obszary dworskie Grądzik, Kaszyce Milickie, Kaszyce Wielkie, Łaźnica, Powidzko i Sanie;

Cesarstwo Niemieckie → Prusy → prowincja śląska → rejencja wrocławska → powiat milicki → okręg urzędowy Powidzko → Powidzko (gmina = wieś) / Powidzko (obszar dworski)

- 1877** – fragment ogłoszenia prasowego: „Leżące w powiecie milicko-żmigrodzkim, odpowiednio odległe o około 5 i 2 km od miasta i stacji kolejowej Żmigród, wchodzące w skład fideikomisu książęcego Żmigród dobra Powidzko, liczące 8,51 mórg podwórzy, 614,51 mórg pól, 61,78 mórg łąk w Powidzku i 69,71 mórg łąk w Osieku, 2,48 mórg rowów oraz 21,44 mórg ścieżek i innych terenów, razem 809,44 mórg, dające dochód netto 1764,71 talarów [...] [pominięto analogiczny opis Grądzika i Sani], są przeznaczone od 1 lipca 1877 aż na kolejnych 15 lat, tj. do końca czerwca 1892, w całości lub w luźnych częściach, do wydzierżawienia. W tym celu mamy zaplanowany termin w poniedziałek 23 kwietnia, o godzinie 11 rano, w naszej kancelarii, do której zapraszamy zainteresowanych dzierżawą zawiadamiając, że koszt wydzierżawienia całości wynosi 80.000 marek, dla odmiany poszczególnych części, Powidzko 40.000 marek, Grądzik 35.000 marek, Sanie 20.000 marek; wymagany jest dowód posiadania aktywów własnych. [...] – książęcy urząd kameralny von Hatzfeldt”;
- około 1879** – wybudowano szkołę ewangelicką w Powidzku;
- 1885** – Powidzko liczyło 410 mieszkańców;
- 1892** – firma Schlag & Söhne ze Świdnicy przebudowała organy w kościele katolickim w Powidzku;
- 1894** – otwarto linię kolejową wąskotorową Żmigród (połączenie z linią normalnotorową) – Przedkowice – Prusice, z przystankiem kolejowym w Powidzku – jako część Żmigrodzko-Milickiej Kolei Powiatowej;
- 1895** – otwarto linię kolejową wąskotorową Przedkowice – Milicz (połączenie z linią normalnotorową) – Sulmierzyce – jako dopełnienie Żmigrodzko-Milickiej Kolei Powiatowej, dzięki czemu Powidzko uzyskało połączenie kolejowe z siedzibą powiatu;
- 1898** – otwarto Wrocławsko-Trzebnicko-Prusicką Kolej Dojazdową, czyli linię kolejową wąskotorową Wrocław – Trzebnica – Prusice (połączenie ze Żmigrodzko-Milicką Koleją Powiatową), dzięki czemu Powidzko uzyskało połączenie kolejowe ze stolicą Śląska w całości trakcją wąskotorową;
- 1899** – odlano w Bochum dzwon zawieszony w kościele katolickim w Powidzku;
- 1900** – według legendy spłonął dwór w Powidzku;
- 1901** – na widokówce Powidzka uwieczniono agencję pocztową Karla Walochny'ego, gospodę Stenzelsa, kościół katolicki z plebanią;
- 1905** – na widokówce Powidzka uwieczniono szkołę katolicką, gospodę Stenzelsa, kościół katolicki, sklep Fr. Böhmsa, szkołę ewangelicką;
- 1909** – przy wsparciu Związku Gustava Adolfa wybudowano kościół ewangelicki w Powidzku, w stylu neogotyckim; w obiekt wkomponowano kaplicę ewangelicką z 1847; wspólnota ewangelicka w Powidzku została filią parafii ewangelickiej w Żmigrodzie; na widokówce Powidzka uwieczniono kościół katolicki, szkołę ewangelicką, sklep z agencją pocztową Karla Walochny'ego, szkołę katolicką;

1910/1913 – na widokówce Powidzka uwieczniono kościół ewangelicki, szkołę ewangelicką, gospodę Schniske'ego, sklep z agencją pocztową Karla Walochny'ego;

1912 – opis Powidzka E. Uetrechta: „Powidzko [oryg. Powitzko], wieś i majątek rycerski, Prusy, prowincja śląska, rejencja wrocławska, powiat milicki, sąd rejonowy w Żmigrodzie, dowództwo okręgu wojskowego w Oleśnicy, 312 mieszkańców wsi i 89 mieszkańców obszaru dworskiego, agencja pocztowa, przystanek kolei dojazdowej Żmigród – Przedkowice (– Milicz, – Prusice – Wrocław Różanka – Wrocław); urząd stanu cywilnego, urząd okręgu urzędowego, parafia katolicka; kasa oszczędnościowo-pożyczkowa; młyn.”;

1918 – zakończyło byt Cesarstwo Niemieckie i Prusy jako państwo, które zostały krajem związkowym Niemiec;

Niemcy → Prusy (kraj związkowy) → prowincja śląska → rejencja wrocławska → powiat milicki → okręg urzędowy Powidzko → Powidzko (gmina = wieś) / Powidzko (obszar dworski)

1919 – zniesiono prowincję śląską; utworzono prowincję dolnośląską, do której włączono rejencję wrocławską;

Niemcy → Prusy (kraj związkowy) → prowincja dolnośląska → rejencja wrocławska → powiat milicki → okręg urzędowy Powidzko → Powidzko (gmina = wieś) / Powidzko (obszar dworski)

1921 – poszukiwano złóż węgla brunatnego w Powidzku i okolicach;

1921 lub później – odsłonięto tablicę pamiątkową, uwieczniającą mieszkańców Powidzka i okolic – bohaterów poległych podczas wojen światowych:

– polegli podczas I wojny światowej

Adolf Scholz, Łaźnica

Emil Schrodt, Kaszyce Milickie

Friedrich Kaiser, Powidzko

Fritz Jander, Sanie

Fritz Kremer, Powidzko

Fritz Schenk, Osiek

Gustav Becker, Książęca Wieś

Gustav Wieland, Osiek

Hermann Ludwig, Osiek Mały

Hermann Ludwig, Sanie

Hermann Schmechtig, Kaszyce Milickie

Hermann Schwitale, Osiek Mały

Hermann Stock, Kaszyce Milickie

Karl Wabersek, Sanie

Max Pfennig, Sanie

Oswald Ziske, Łaźnica

Otto Galisch, Przedkowice

Paul Labitzke, Osiek

Paul Schmechtig, Kaszyce Milickie
Paul Surauf, Kaszyce Milickie
Paul Viertel, Sanie
Richard Härtel, Sanie
Richard Okrob, Sanie
Wilhelm Anders, Powidzko
Wilhelm Hemme, Powidzko
Wilhelm Lubitzke, Bukołowo
Wilhelm Marschal, Osiek, ojciec
Wilhelm Marschal, Osiek, syn

- poległy w nieznanym konflikcie (wskutek ran odniesionych podczas I wojny światowej?)

Adolf Ludwig, Sanie;

1922 - wykazano spółdzielnię melioracyjną Dobrosławice - Powidzko;

1925/1926 - spis mieszkańców Powidzka z książki adresowej powiatu milickiego:

- wieś

Adolf Stiller, kowal
Albert Schmidt, krawiec
Alois Raschke, rolnik
Alos Benkel, proboszcz parafii katolickiej
Anton Wieland, rzeźnik
August Hädrich, konduktor pocztowy
August Jenscher, szewc i grabarz
August Jüttner, dożywotnik
August Piske, zagrodnik
August Strauch, stolarz
August Zimmer, zagrodnik
Bruno Leuschner, kmieć i naczelnik gminy
Emma Schniske, karczmarz
Franz Deumlich, dożywotnik
Franz Nawroth, kmieć
Fritz Schniske, kmieć
Georg Wallochny, kmieć
Gustav Anders, nauczyciel
Gustav Heinsch, cieśla
Gustav Reim, piekarz
Heinrich Kuske, nauczyciel i kantor
Heinrich Strauch, stolarz
Hermann Bischoff, rolnik
Hermann Hecke, młynarz
Hermann Krause, piekarz
Hermann Nerke, krawiec
Johann Minkus, fryzjer i inspektor weterynarii
Josef Glund, kmieć

Josef Hantke, zagrodnik
Josef Nowakowski, szewc
Josef Paschke, zagrodnik
Josef Taplan, zagrodnik
Julius Linke, zagrodnik
Karl Biste, dzierżawca
Karl Franzke, kołodziej
Konstantin Raschke, handlarz węglem
Louis Lange, sekretarz kolejowy
Paul Deumlich, zagrodnik
Paul Fritsch, rolnik
Paul Gußmann, cieśla
Paul Hedwig, nauczyciel
Paul Hemme, kmieć
Paul Hendriok, zagrodnik
Paul Hermann, karczmarz
Paul Nitschke, rolnik
Paul Wallochny, kmieć
Richard Gräser, konduktor pocztowy
Theodor Hoppe, zagrodnik
Wilhelm Doenst, główny nauczyciel i kantor
Wilhelm Lerche, młynarz

- obszar dworski

Heinrich Sappelt, inspektor i zastępca właściciela majątku
Paul Gahlisch, rządca majątku
Paul Gußmann, mechanik
Wilhelm Dehmelt, rządca majątku;

1928 - tożsame gminy wchłonęły obszary dworskie w okręgu urzędowym Powidzko;

Niemcy → Prusy (kraj związkowy) → prowincja dolnośląska → rejencja wrocławska → powiat milicki → okręg urzędowy Powidzko → Powidzko (gmina = wieś)

1933 - właścicielem żmigrodzkiego dominium książęcego został Herman III Anton książę von Hatzfeldt-Trachenberg; Powidzko liczyło 366 mieszkańców;

1936 - zmieniono nazwy okręgu urzędowego, gminy i wsi z Powitzko na Urdorf;

1937 - opis Powidzka ze śląskiej książki adresowej: „Powidzko [oryg. Urdorf], majątek rycerski. Poczta Żmigród (Śląsk); biuro telegramowe, przystanek kolejowy, urząd okręgu urzędowego, urząd stanu cywilnego i parafia katolicka na miejscu; leśnictwo 103, sąd rejonowy i parafia ewangelicka w Żmigrodzie, 5 km; Inspektor Sappelt. Powierzchnia 178 ha, w tym: 137 ha pól, 23 ha łąk, 7 ha pastwisk, 11 ha dróg itp.; dochód netto z podatku gruntowego 4734 marek.”; gmina Kanclerzowice w okręgu urzędowym Powidzko wchłonęła gminę Łażnica;

1938 - zniesiono prowincję dolnośląską; odtworzono prowincję śląską, do której włączono rejencję wrocławską; część obszaru gminy Powidzko w okręgu urzędowym Powidzko

przełączono do gminy Osiek w okręgu urzędowym Osiek;

Niemcy → Prusy (kraj związkowy) → prowincja śląska → rejencja wrocławska → powiat milicki → okręg urzędowy Powidzko → Powidzko (gmina = wieś)

1939 – gminę jednostkową Powidzko w okręgu urzędowym Powidzko przekształcono w gminę zbiorową, która objęła Dobrosławice, Powidzko i Przedkowice; część obszaru gminy Kaszyce Milickie przełączono do gminy Powidzko; opis Powidzka w wydawnictwie K. Grubera: „Powidzko [oryg. Urdorf], gmina, powiat milicki, 40 km, poczta Żmigród, obejmująca miejscowości Dobrosławice i Przedkowice; gmina liczy 664 mieszkańców, 175 gospodarstw domowych, 1259,16 ha, 9 radnych, burmistrz Peter Donath; NSDAP: grupa miejscowa Kaszyce Wielkie, kierownik powiatowy Milicz; starostwo powiatowe, urząd skarbowy, ubezpieczalnia, kasa chorych Milicz; urząd rejencyjny, urząd opieki Wrocław; urząd pracy Trzebnica, oddział Żmigród; sąd powiatowy, sąd pracy Oleśnica; sąd rejonowy Żmigród; urząd stanu cywilnego, wspólnota szkolna Powidzko; okręg żandarmerii Przedkowice; stacja kolejowa pasażerska i towarowa Żmigród, 6 km; przystanek autobusu pocztowego Żmigród, 6 km; szkoła ludowa na miejscu.“;

Niemcy → Prusy (kraj związkowy) → prowincja śląska → rejencja wrocławska → powiat milicki → okręg urzędowy Powidzko → gmina Powidzko → Powidzko

1941 – ponownie zniesiono prowincję śląską; ponownie odtworzono prowincję dolnośląską, do której włączono rejencję wrocławską; część obszaru gminy Kaszyce Milickie przełączono do gminy Powidzko;

Niemcy → Prusy (kraj związkowy) → prowincja dolnośląska → rejencja wrocławska → powiat milicki → okręg urzędowy Powidzko → gmina Powidzko → Powidzko

1942 – na cmentarzu katolickim w Powidzku pochowano ciała 5 mieszkańców Rawicza – więźniów niemieckiego obozu koncentracyjnego Sieczków (Schätzke) w Przedkowicach, który był filią obozu w Rogoźnicy (Groß-Rosen);

1945 – przez Powidzko przeciągnął oddział Armii Czerwonej – 155. oddzielna brygada pancerna pod dowództwem podpułkownika Siergieja Maksimowicza Łarina, zastępującego pułkownika Iwana Iwanowicza Proszyna; ustanowiono tymczasową komendanturę wojenną w Żmigrodzie; mężczyzn z Powidzka pojmano w niewolę; decyzją przywódców mocarstw światowych część obszaru Niemiec, w tym większość obszaru Śląska, obejmująca Powidzko, została częścią Polski; całość obszaru Niemiec przyłączonego do Polski określono mianem ziem odzyskanych; wysiedlono ludność miejscową, w to miejsce osiedlono ludność najpierw z obszaru Polski centralnej, następnie z obszaru Polski przyłączonego do ZSRR (Kresy) – ze Stojaniec i innych miejscowości w okolicy Sądowej Wiszni (obecnie Ukraina, obwód lwowski); spolonizowano przestrzeń publiczną; znacjonalizowano i rozparcelowano majątek żmigrodzkiego dominium książęcego, obejmującego składniki majątku w Powidzku, który następnie, wraz z majątkiem (gospodarstwami) wysiedlonych autochtonów, komisja powiatowa w Miliczu nadawała osiedleńcom; na obszarze ziem odzyskanych zniesiono prowincje, rejencje i okręgi urzędowe, w zamian utworzono okręgi

administracyjne; gminę Powidzko wchłonęła gmina Prusice w powiecie milickim, który z kolei włączono do II okręgu administracyjnego (Dolny Śląsk);

ZSRR → komendantura wojenna w Żmigrodzie → Powidzko

Polska → ziemie odzyskane → II okręg administracyjny (Dolny Śląsk) → powiat milicki → gmina Prusice → Powidzko

[?] – rozpoczęło się beczeszczenie kościoła ewangelickiego i cmentarza ewangelickiego w Powidzku, które ostatecznie zrujnowano; zaginął medalion z pomnika Melchiora von Hatzfeldt-Gleichen-Trachenberg w Powidzku; utworzono punkt felczerski w Powidzku, później przekształcony w przychodnię;

1946 – podzielono ziemie odzyskane pomiędzy nowo utworzone i istniejące województwa Polski; zniesiono okręgi administracyjne; powiat milicki, obejmujący Powidzko, włączono do nowo utworzonego województwa wrocławskiego; pochodząca z Wileńszczyzny (obecnie obszary Białorusi i Litwy) Ludwika Kołodziej zorganizowała działalność szkoły w Powidzku, do której potrzeb adaptowano obiekt dawnej szkoły ewangelickiej;

Polska → województwo wrocławskie → powiat milicki → gmina Prusice → Powidzko

1947 – zmieniono nazwę wsi z Urdorf na Powidzko; wysiedlono z Powidzka ostatnich autochtonów; Powidzko uzyskało bezpośrednie połączenie kolejowe ze stolicą Śląska; kościół ewangelicki w Powidzku przekazano parafii katolickiej w Powidzku;

1948 – przeprowadzono akcję odbudowy zagród wiejskich w Powidzku; przy szkole w Powidzku utworzono bibliotekę;

1949 – zmieniono nazwę rzeki przepływającej przez Powidzko z Schätzke na Sąsiecznica; w zbliżonym czasie zmieniono nazwę wzgórza w Powidzku z Mühl-Berg na Wiatraczna;

lata 50. – utworzono ludowy zespół sportowy w Powidzku;

1951 – nadbudowano obiekt szkoły w Powidzku;

1952 – prawosławni podjęli bezskuteczną próbę zagospodarowania na cerkiew już znacznie rozkradzionego i zdewastowanego kościoła ewangelickiego w Powidzku; uchylono decyzję z 1947 o przekazaniu obiektu parafii katolickiej w Powidzku; w opisie obiektu z 1953 stwierdzono m.in. brak ołtarza, organów i dzwonów (niewykluczone, że dzwony skonfiskowano podczas II wojny światowej), częściowo rozkradzione belkowanie i schody wieży, zniszczone drzwi i instalację elektryczną, powybijane okna;

1954 – gminy zastąpiono gromadami; utworzono gromadę Powidzko, która objęła Dobrosławice, Kaszyce Milickie, Powidzko i Przedkowice ze zniesionej gminy Prusice oraz Kanclerzowice, Książęcą Wieś i Osiek ze zniesionej gminy Żmigród;

Polska → województwo wrocławskie → powiat milicki → gromada Powidzko → Powidzko

1957 – utworzono ochotniczą straż pożarną w Powidzku;

1958 – 1963 – wykazano działalność rolniczego zespołu spółdzielczego w Powidzku; na

mapach topograficznych do 1992 wykazywano ośrodek maszynowo-traktorowy w Powidzku;

1960 - zniesiono gromadę Powidzko; włączono Powidzko do nowo utworzonej gromady Żmigród;

Polska → województwo wrocławskie → powiat milicki → gromada Żmigród → Powidzko

1964 - wpisano do rejestru zabytków nieruchomych obiekt kościoła katolickiego w Powidzku;

1967 - zamknięto fragment linii kolejowej wąskotorowej Wrocław - Trzebnica, wskutek czego Powidzko utraciło bezpośrednie połączenie kolejowe ze stolicą Śląska;

1969 - 1973 - wykazano działalność kółka rolniczego i międzykółkowej bazy maszynowej w Powidzku;

1973 - gromady zastąpiono gminami; włączono Powidzko do odtworzonej gminy Żmigród;

Polska → województwo wrocławskie → powiat milicki → gmina Żmigród → Powidzko

1975 - zniesiono powiaty;

Polska → województwo wrocławskie → gmina Żmigród → Powidzko

1985 - wpisano do rejestru zabytków nieruchomych bramę zamykającą plac kościoła katolickiego w Powidzku; w nieznanym czasie uchylono decyzję;

1991 - zamknięto linię kolejową wąskotorową, po czym rozebrano ją;

1999 - zniesiono województwo wrocławskie; utworzono województwo dolnośląskie; odtworzono powiaty; gminę Żmigród, obejmującą Powidzko, włączono do odtworzonego powiatu trzebnickiego; Powidzko liczyło 250 mieszkańców;

Polska → województwo dolnośląskie → powiat trzebnicki → gmina Żmigród → Powidzko

2004 - rozbudowano obiekt szkoły w Powidzku; uchwalono statut sołectwa Powidzko;

2007 - zlikwidowano nielegalne wysypisko śmieci urządzone w pobliżu szkoły w Powidzku;

2008 - koło szkoły w Powidzku wybudowano plac zabaw;

2009 - przy szkole w Powidzku otwarto oddział przedszkolny;

2010 - koło szkoły w Powidzku wybudowano wielofunkcyjne boisko sportowe;

2012 - do szkoły w Powidzku dobudowano salę sportową;

2017 - rozpadł się ludowy zespół sportowy w Powidzku;

2018 - wybudowano ścieżkę rowerową Żmigród - Powidzko - granica gminy w Dobrosławicach, od Powidzka w śladzie dawnej linii kolejowej wąskotorowej;

2019 - rozbudowano remizę strażacką w Powidzku, tworząc miejsce spotkań i aktywności mieszkańców; uprzątnięto obszar wokół ruin kościoła ewangelickiego i cmentarza ewangelickiego w Powidzku;

koniec 2020 – nieruchomości w Powidzku ujęte w gminnej ewidencji zabytków (wypis):

cmentarz katolicki, połowa XIX w.

dom nr 2, początek XX w.

dom nr 28, 1817

dom nr 41, około 1910

dom nr 42, 1918

willa nr 19, około 1920

zespół folwarczny:

czworak nr 5, XIX/XX w.

czworak nr 6, 1897

obora (nr 5), XIX/XX w.

spichlerz (nr 5), XIX/XX w.

stodoła (nr 6), koniec XIX w.

zespół kościoła ewangelickiego:

kościół (ruina), 1909

cmentarz, 2. połowa XIX w.

zespół parafialnego kościoła katolickiego pw. św. Jana Chrzciciela:

kościół, 1787-1791

brama, 4. ćwiartka XVIII w.

cmentarz przykościelny, początek XIV w.

mur kościelny, XVIII w.

plebania nr 25, 1815

koniec 2020 – ludzie w Powidzku:

- władze pochodzące z wyboru

Andrzej Chmielewski – członek rady sołeckiej Powidzka

Anna Skierewska – przewodnicząca rady sołeckiej Powidzka

Justyna Gawot-Turowska – radna rady gminy Żmigród

Katarzyna Jędra – członek rady sołeckiej Powidzka

Krzysztof Pudłowski – sołtys Powidzka

Łukasz Dziurdzia – członek rady sołeckiej Powidzka

Zenon Bondzior – członek rady sołeckiej Powidzka

- KRS

Andrzej Chmielewski – naczelnik zarządu OSP w Powidzku

Artur Okinczyc – sekretarz zarządu OSP w Powidzku

Jan Król – członek komisji rewizyjnej OSP w Powidzku

Jarosław Michalski – współnik i prezes zarządu Garbuz sp. z o.o. w Powidzku

Łukasz Dziurdzia – prezes (faktyczny) OSP w Powidzku

Nataliia Harbuz – współnik i sekretarz zarządu Garbuz sp. z o.o. w Powidzku

Oleksandr Garbuz – współnik i wiceprezes zarządu Garbuz sp. z o.o. w Powidzku

Przemysław Czajka – prezes zarządu OSP w Powidzku

Sylwester Dziurdzia – członek komisji rewizyjnej OSP w Powidzku

Tadeusz Garandża – członek komisji rewizyjnej OSP w Powidzku

Zenon Bondzior – skarbnik zarządu OSP w Powidzku

- REGON – ewidencja uczniowskich klubów sportowych

Paweł Bybel – przedstawiciel Uczniowskiego Ludowego Klubu Sportowego Powidzko w Powidzku

- REGON – podmioty utworzone z mocy ustawy

ks. Damian Woźniak – proboszcz Parafii Rzymsko-Katolickiej pw. św. Jana Chrzciciela w Powidzku

- REGON – rejestr szkół i placówek oświatowych

Elżbieta Rychlicka – dyrektor Szkoły Podstawowej im. ks. Jana Twardowskiego w Powidzku, w tym Punktu Przedszkolnego przy Szkole Podstawowej im. ks. Jana Twardowskiego w Powidzku

- REGON – inne podmioty

- uprawy rolne połączone z chowem i hodowlą zwierząt (działalność mieszana):

Alicja Miętus / Gospodarstwo Rolne

Andrzej Gawot / Gospodarstwo Rolne

Bogdan Zawadzki / Gospodarstwo Rolne

Henryk Mazurczak / Gospodarstwo Rolne

Honorata Chmielewska / Gospodarstwo Rolne

Jadwiga Kurkowiak / Gospodarstwo Rolne

Jerzy Musialik / Gospodarstwo Rolne

Józef Błoński / Gospodarstwo Rolne

Kazimierz Bielski / Gospodarstwo Rolne

Marek Dziurdzia / Gospodarstwo Rolne

Marian Ziober / Gospodarstwo Rolne

Mieczysław Janowski / Gospodarstwo Rolne

Robert Chmielewski / Gospodarstwo Rolne

Robert Litwin / Gospodarstwo Rolne

Ryszard Burak / Gospodarstwo Rolne

Stanisław Sarnecki / Gospodarstwo Rolne

Stefan Trybus / Gospodarstwo Rolne

Sylwia Kołodyńska / Gospodarstwo Rolne

Tadeusz Chmielewski / Gospodarstwo Rolne

Tadeusz Pudłowski

Tadeusz Rudnicki / Gospodarstwo Rolne

Tadeusz Struzik / Gospodarstwo Rolne

Wiesław Jędra / Gospodarstwo Rolne

Zygmunt Solecki / Gospodarstwo Rolne

ponadto:

Franciszek Klimczak / Gospodarstwo Rolne – uprawa zbóż, roślin strączkowych i roślin oleistych na nasiona, z wyłączeniem ryżu

Tadeusz Kołt / Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe – sprzedaż detaliczna prowadzona w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych

Tomasz Zawadzki / Firma Usługowo-Handlowa Sos – obróbka metali i nakładanie powłok

na metale

Veneta Dimitrova / Wiola – sprzedaż detaliczna pozostałych wyrobów prowadzona na straganach i targowiskach